

Zes maanden Groot-Brittannië en Ierland (1)

3 april – 1 mei 2012

Drie april reisden we via Hoek van Holland naar Harwich. Toen we de boot opreden, kregen we het gevoel dat het echt begon, onze reis naar Engeland, Schotland, Wales en Ierland. De overtocht was rustig, we hebben prima gedineerd aan boord. Eenmaal weer aan land regende het en het was al donker. De eerste stop was in Colchester, vlakbij Harwich en de bedoeling was dat we daar om een uur of 9 aan zouden komen. Dat is wat later geworden, omdat de TomTom

het niet deed vanwege een – wat later bleek – schrikkeljaarbug. Diep in de nacht bereikten wij onze eerste camping, die natuurlijk allang gesloten was. We hebben buiten de site overnacht en de volgende ochtend ingeboekt. De eerste dag hebben we gebruikt om noodzakelijke dingen te doen, zoals het kopen van Engelse gasflessen en de benodigde aansluitingen. Hierna vertel ik thematisch en in vogelvlucht wat over onze ervaringen in de eerste maand.

Het reisschema

We zijn nu een maand onderweg en staan in de Yorkshire Dales, in Hawes om precies te zijn. Na Colchester zijn we naar Leiston gereden, een dorp aan de Noordzeekust (maar dan aan de andere kant natuurlijk). We gingen daarheen om de eerste van een aantal *pub walks* te doen, straks meer daarover. Daarna ging het naar Norwich, een leuk stadje om te bezoeken, maar ook de streek eromheen was de moeite waard. Daarna hebben we achtereenvolgens

Cambridge, Houghton, Sherwood Forest, het Peak District, York en de Yorkshire Moors aangedaan. En dan nu de Dales waar we vier dagen blijven, wederom voor een *pub walk*, wat *local things* zoals een *creamery* (kaasmakerij), een dag huishouden (wassen) en vandaag een afmattende tocht door de bergen. Morgen vertrekken we naar het Lake District en daarna de Hadrianus Wall.

De pub walks

Van Marit kregen we een aantal boekjes met daarin de gedetailleerde beschrijvingen van pub walks in verschillende delen van Engeland. Een pubwalk begint en eindigt bij een pub, het is een rondwandeling door de natuur van 3 tot 7 mile (4 tot 10 km). Niet te lang, maar net lang genoeg om honger en dorst te krijgen, die je dan in de pub kunt stillen. In ons reisschema hebben we vijf

pub walks opgenomen. We gaan natuurlijk wel naar meer pubs, maar die hoeven niet altijd gepaard te gaan met een wandeling, hooguit een stukje lopen om er te komen. Onze tweede pub walk was in the Dales: dwars door de weilanden, die allemaal met muurtjes van losgestapelde stenen zijn afgebakend, tussen de schapen door over *public footpaths*, die soms nauwelijks in het gras te onderscheiden zijn, via trapjes, ladders en hekjes over de muurtjes heen. Prachtig landschap.

De campings

Ik wist niet dat de Engelsen zo graag kampeerden. Toen we aan onze reis begonnen, was het bijna *Bank Holiday*, twee weken vakantie en dan lijkt het wel of heel Engeland eropuit trekt met caravan en camper. Volgens de campingbazin in Colchester moesten we toch echt van tevoren plaatsen reserveren, anders zou het heel moeilijk gaan worden. Wij hebben dat eigenlijk nooit gedaan en waren dan ook niet meteen overtuigd van de noodzaak. Uiteindelijk hebben we voor onze volgende bestemming op het laatste moment en met veel telefoneren een camping kunnen vinden waar we nog terecht konden. Er is een zeer uitgebreide website met campings in de UK, die we gebruiken en we zijn lid geworden van twee concurrerende campingclubs. Het lidmaatschapsgeld hebben we al terugverdiend, want je betaalt als niet-lid al gauw zo'n 7 pond meer per nacht. Maar er zijn ook boeren die overschakelen op het stallen van campers en caravans in de winter en in de zomer er een camping erop nahouden. We hebben aan de rand van York op zo'n camping gestaan, met het meest luxueuze sanitair tot nog toe: grote, verwarmde *shower rooms* met douche, toilet, wastafel en haardroger. Een complete badkamer voor jou alleen.

Het verkeer

Het is even wennen, linksrijden, maar het is goed te doen. Het voelt nu zo gewoon, dat we ons afvragen hoe straks het rechtsrijden weer zal gaan als we terug zijn. (Grapje van Jan: Waarom schrijven ze hier MOLS op de weg met de L verkeerd om? SLOW. Is dat echt leuk?) Wat meer moeite kost om aan te wennen, zijn de verkeersborden en bewegwijzeringen die ook aan de andere kant staan. In het begin kijk je nogal eens verkeerd.

Veel Engelsen rijden hard, dat merken we vooral op de provinciale wegen, die wat aan de smalle kant zijn, soms erg smal. Wij rijden heel rustig om tegenliggers zonder schade te passeren, maar zij scheuren vaak gewoon door. Alles wordt in miles aangegeven, dus een maximum snelheid van 30 moet je wel even omrekenen, anders rijd je veel te langzaam.

Think Bike

Fietsen is wel een aparte ervaring. In sommige steden wordt fietsen erg gepromoot (*Think Bike*) en daar zijn wel wat fietspaden te vinden. Vaak wordt hiervoor de helft van het trottoir gebruikt (aangegeven met borden). Op de buitenwegen fiets je gewoon op de weg en gezien de snelheid waarmee automobilisten rijden, is dat niet zonder gevaar. Op deze wegen is de maximum snelheid 60 *miles* (ongeveer 95 km) en dat rijdt iedereen dan ook, maar wil je een fietser passeren, dan moet je wel uitwijken (en dat met 95 km per uur dus!). Tot nog toe hebben we behoorlijk veel gefietst, vooral om van de camping naar de stad te gaan. Dat was goed te doen, maar we zijn nu aangekomen in erg heuvelachtig en zelfs bergachtig landschap met hellingen van soms 30% (verboden voor caravans en zwaar verkeer) en dat trekken wij niet met onze fietsen.

Cultuur

Cambridge was erg leuk, echt een studentenstad met veel jonge mensen. We hebben er uiteraard de beroemde *colleges* bezocht en een puntertocht gemaakt over de rivier Cam. Mooi weer. York is een oud stadje met een klein beloopbaar centrum met een uitgebreide keuze aan winkels: een soort Haarlem dus. In York hadden we slecht weer, veel regen, dus hebben we daar vooral indooractiviteiten gedaan: de Minster en het *Railway Museum* en nog zo wat. De laatste dag was het beter en hebben we een stadswandeling kunnen maken, onder andere over de stadsmuren. Naast de onvermijdelijke kathedraal, bezoeken we ook altijd de romeinse overblijfselen en wat er verder te zien is volgens onze reisgids.

We rijden korte afstanden (50 tot 100 km), dus is er onderweg genoeg tijd om te stoppen bij een ruïne (Fountain's Abbey), een kasteel of een landhuis (*hall of estate*, zoals ze die hier noemen). Prachtige huizen met zeer fraai aangelegde tuinen. Het ene nog mooier dan het andere, maar tot nog toe is Chatsworth wel het mooiste dat we gezien hebben. Hoewel Haddon Hall ook indrukwekkend was, omdat dit nog een echt middeleeuws

karakter heeft. Toen wij dit bezochten was *The Tudor Group* bezig: een vereniging die zoveel mogelijk het leven in de Tudortijd probeert te doen herleven. De groep die er bezig was, had een maaltijd bereid in de nog oorspronkelijke tudorkeuken, die werd opgediend in *The Great Hall* (alle estates horen een Great Hall te hebben, en een *Long Gallery*). Iedereen in passende gewaden en kledij, de kasteelheer had wel iets weg van Arjan Ederveen.

Er worden stevige entreprijzen gevraagd voor de estates, maar er zijn behoorlijk wat van deze landhuizen eigendom van het *National Trust*. Als je lid bent van deze vereniging zijn parkeren en entree gratis, dus daar zijn we lid van geworden (na twee bezoeken hadden we ons geld terugverdiend en deze organisatie heeft ook campings). We voelen ons al *very british*, zo langzamerhand.

Natuur

Tot nog toe al veel totaal verschillende landschappen gezien. Het strand en het land erachter bij Leiston, Sherwood Forest, Peak District, de Yorkshire Moors en de Yorkshire Dales. We wilden per se een wandeling in de Moors maken (nee, geen pub walk, maar we zijn uiteindelijk wel in een pub beland). Hagel, regen en wind trotserend hebben we door de hei geploeterd om toch wat van het fraaie landschap te zien. Wat was het fijn om weer thuis te komen in ons warme campertje.

April was een heel koude maand, met behoorlijk wat regen. Maar we hebben ook wel zonnige dagen gehad. Omdat het zo koud is geweest, blijft alles een beetje achter. De bomen zijn nog erg kaal en er bloeit ook nog niet heel veel. Hoewel, 30 april was een mooie en warme dag, en dan zie je ineens de blaadjes aan de bomen verschijnen, en zijn de bermen ineens geel van de paardebloemen. Wat wel bloeit, is het koolzaad. Waar je in Frankrijk de zonnebloemvelden hebt, heb je hier de koolzaadvelden, uitgestrekte gele vlaktes in het landschap.

